

فضایل و کرامات امام حسین

کلیدواژه: امام حسین علیه‌السلام، فضایل، کرامات.
پرسش: فضایل و کراماتی از **سیره** امام حسین - علیه‌السلام - بیان کنید؟
پاسخ: امام حسین - علیه‌السلام - سومین امام **شیعیان** است.

فهرست مندرجات

- ۱- امام حسین شبیه‌ترین مردم به رسول خدا
- ۲- تابش نور از پیشانی و اطراف گردن امام
- ۳- فضایل و کرامات امام حسین
 - ۳.۱ - الف) شفای مرض پیسی
 - ۳.۲ - ب) برطرف کردن غم و اندوه دیگران
 - ۳.۳ - ج) فضایل بی‌شمار آن حضرت
 - ۳.۴ - د) تکلم با حیوانات
 - ۳.۵ - ه) درآوردن انگور از دیوار مسجد
 - ۳.۶ - ز) سبز شدن درخت خرما
 - ۳.۷ - ح) یافتن شتر گم شده
- ۴- یانویس
- ۵- منع

امام حسین شبیه‌ترین مردم به رسول خدا

وی شبیه‌ترین مردم به رسول خدا در **صورت** و **سیرت** بود.
[۱] قیدوزی حنفی، منابع المودة، قم، اسوه. چاپ اول، ۱۴۱۶ق، ج ۲، ص ۴۲.

تابش نور از پیشانی و اطراف گردن امام

در شب‌های تاریک، نور از پیشانی و اطراف گردنش می‌تابید که مردم آن حضرت را با آن نور می‌شناختند.
[۱] ابن شهر آشوب، مناقب، بیروت، دارالاضواء، چاپ دوم، ۱۴۱۲ ق، ج ۴، ص ۸۲.

آن حضرت دارای **علوم** و کرامات و فضایل بی‌شماری است که از **گوهر** وجودش متجلی می‌شود و این نموده‌های الهی پرتویی از **جراغ هدایت** است که در مناسبت‌های زمانی و مکانی جلوه می‌کرد. در اینجا به چند مورد از فضایل و کرامات آن حضرت اشاره می‌شود:

فضایل و کرامات امام حسین

← الف) شفای مرض پیسی

حبابه والیه می‌گوید: من به دیدن امام حسین - علیه‌السلام - می‌رفتم؛ اتفاقاً میان چشمانم **پیسی** پیدا شد و این امر بر من ناگوار آمد و چند روزی به دیدن ایشان نرفتم. سراغ مرا گرفت؛ گفتند: میان چشمان او عارضی پیدا شده، امام حسین - علیه‌السلام - با اصحابش به دیدن من آمدند؛ آن حضرت فرمود: ای حبابه! چرا نزد من نیامدی؟ علت را گفتم؛ پس ایشان آب دهان مبارک خود را به آن مالید و فرمود: **حبابه** خدا را شکر کن که آن علت را از تو دور کرد، به **سجده** افتادم؛ فرمود: حبابه، سربردار و در آینه نگاه کن؛ سر برداشته (نگاه کردم) اثری از آن ندیدم، خدا را **شکر** کردم.

← (ب) برطرف کردن غم و اندوه دیگران

از ویژگی‌های امام حسین - علیه‌السلام - عواطف سرشار انسانی و دگر **دوستی** و نوع‌پروری آن حضرت است؛ به‌ویژه نسبت به کسانی که در زندگی روزمره دچار گرفتاری و مشکلات و غم و اندوه می‌شدند. **اسامه بن زید**، **بیمار** بود و در خانه بستری شده بود. امام برای **عبادت** اسامه به خانه او رفت و مشاهده کرد که اسامه بسیار آشفته و نگران است. حضرت فرمود: اسامه چرا این‌قدر نگران هستی؟ اسامه اظهار نمود که **بدهکار** هستم و **حقوق** دیگران در گردنم می‌باشد و می‌ترسم بمیرم و نتوانم بدهی خود را پرداخت کنم. امام فوراً دستور داد بدهی او را پرداختند. آنگاه اسامه آسوده‌خاطر گردید و بعد از چند روز در همان بستر بیماری از **دنيا** رفت. [۱۴] مجلسی، **مجدیاق، بحارالانوار، بیروت، مؤسسه الوفاء، چاپ دوم، ۱۴۰۲ق، ج ۴۴، ص ۱۸۹.**

← (ج) فضایل بی‌شمار آن حضرت

مردی نزد حسین - علیه‌السلام - آمد و گفت: از فضیلتی که خدا بر شما قرار داده، برای من بفرمایید؛ فرمود: تو طاقت تحمل آنها را نداری؛ گفت: چرا، **تحمل** می‌کنم. امام حسین - علیه‌السلام - حدیثی برای او بیان کرد، هنوز تمام نشده بود که سر و ریش آن مرد سفید شد و حدیث از یادش رفت؛ حضرت فرمود: **رحمت** خدا او را دریافت که فراموش کرد. [۱۴] حر عاملی، **اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۵، ص ۱۹۵.**

← (د) تکلم با حیوانات

راشد بن مزید نقل می‌کند که گفت: از **مکه** تا قططانه (جایی است نزدیک کوفه) همراه امام حسین - علیه‌السلام - بودم، دیدم (در بین راه) درنده گزنده‌ای به او رو آورد و با او **تکلم** کرد. حضرت به جهت او توقف کرد و کلامی طولانی از آن درنده نقل کرد. [۱۵] حر عاملی، **اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۲، ص ۵۸۸.**

← (هـ) درآوردن انگور از دیوار مسجد

کثیر بن شاذان روایت می‌کند که گفت: خدمت امام حسین - علیه‌السلام - بودم که فرزندش **علی‌اکبر** در غیر فصل، از او **انگور** خواست. حضرت دست به ستون **مسجد** زد و انگور و موزی بیرون آورد و به او خوراند و فرمود: آنچه برای **دوستان خدا** نزد او هست، بیشتر است. [۱۶] حر عاملی، **اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۲، ص ۵۸۸.**

← (ز) سبز شدن درخت خرما

از **حضرت صادق** - علیه‌السلام - در حدیثی روایت شده که امام حسین - علیه‌السلام - در سفری زیر درخت خرما خشکی منزل کرد. **دعا** نمود، درخت سبز شد و برگ و **خرما** آورد. بالای درخت رفتند و به قدر کفایت خوردند. [۱۷] حر عاملی، **اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۲، ص ۵۸۹.**

← (ح) یافتن شتر گم شده

اعرابی به امام حسین - علیه‌السلام - گفت: یابن رسول‌الله! شترم را گم کرده‌ام و غیر از آن شتری ندارم، پدرت حیوان گم شده را پیدا می‌کرد و هر گم شده‌ای را به صاحبش می‌رساند. امام - علیه‌السلام - فرمود: در فلان مکان برو، شترت را می‌بینی ایستاده و در مقابلش **گرگ** سیاهی است. اعرابی به آنجا رفت و برگشت و به امام حسین - علیه‌السلام - گفت: **شتر** خود را در همان‌جا یافتم.

پانویس

۱. **قندوزی حنفی، منابع المودة، قم، اسوه، چاپ اول، ۱۴۱۶ق، ج ۲، ص ۴۲.**
۲. **ابن شهر آشوب، مناقب، بیروت، دارالاضواء، چاپ دوم، ۱۴۱۲ق، ج ۴، ص ۸۲.**
۳. **مجلسی، مجدیاق، بحارالانوار، بیروت، مؤسسه الوفاء، چاپ دوم، ۱۴۰۲ق، ج ۴۴، ص ۱۸۹.**
۴. **حر عاملی، اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۵، ص ۱۹۵.**
۵. **حر عاملی، اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۲، ص ۵۸۸.**
۶. **حر عاملی، اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۲، ص ۵۸۸.**
۷. **حر عاملی، اثبات الهداة المطبعة العلمية، قم، ج ۲، ص ۵۸۹.**

